

единаѣ сѣборѣ въ Далмація (1060 год.) запрети, що то никои да не смѣе да изврѣша богослуженіе-то по Славенски-тѣ книги, които сѣ написани отъ нѣкого си еретика Методія (a quodam Methodio haeretico). Ные видѣхме какво гоненіе истегли Славенско-то богослуженіе заедно съсѣ Славенски-тѣ му проповѣдници и въ Чехо-Моравска-та земля. Но и слѣдъ това гоненіе то пакъ ся задрѣжа въ нѣкои мѣста въ Чехія, и се продлѣжава, догдѣ папа Григоріи VII не го искорени съвсѣмъ. Въ 1080 г. той испрати до Чешскіи князь Вратиславъ една *булла*, въ която като го укорява за това, гдѣто трѣни въ земля-та си да се служи Богу на Славенски езикъ (secundum Slavonicam linguam divinum officium celebrari), предписва му да изгони това богослуженіе отъ тамъ *). Слѣдъ това папско предписаніе Славенски-тѣ книги въ Чехія быдохъ скѣсени и унищожени (omnino deleti et disperditi ¹⁷⁾).

Но освѣнъ Римско-то духовенство, между трыжзычны-тѣ еретици имало е и много Гръци, както се види отъ списаніе-то на Черноризецъ-тъ Храбръ *о писъменехъ*. Дроузни глаголатъ: че сомоуже сѣтъ Словѣнскы книги? Ни того во естъ Богъ сътворилъ, ни то ангели, ни сѣтъ конни (законни), ꙗко Жидовскы и Римскы и Еллинскы. — Като отговаря на тѣзи нападатели (тацѣмъ вѣзоумѣмъ), Храбръ особно подробно се спира на Гръцка-та азбука. Той подробно излага исторія-та на нейно-то съставянье и извожда заключеніе, че Славенски-тѣ писмена сѣ по-свети отъ Гръцки-тѣ (Еллински-тѣ), зашто Славенски-тѣ сѣ створили свети мѣжѣ а пакъ Еллински-тѣ нито Богъ, нито ангели-тѣ ги сѣ створили, но *мѣдрѣци погани сѣще* ¹⁸⁾.

*) Regesta Boh. et Morav. ed. Erben I, 70.

¹⁷⁾ Палацки. Dějiny národu Českého t I, стр. 358. ...

¹⁸⁾ О писменехъ, Калайдовича Иоаннъ Екс. Болг.